

E.ON s'estavella contra 'el mur' espanyol i tots contents

Lufthansa pensa en Iberia com a companyia feta a mida per a esdevenir el número u mundial. Seria una operació perfecta, logística i estratègicament. Dues companyies dites sòlides, símbols aeris de dos socis europeus i que a més no es trepitgen terreny. Fora d'Europa, Lufthansa domina l'Àsia; Iberia ho compensa amb el mercat llatinoamericà. Tot seria molt bonic, si no fos pel fantasma d'Endesa. I si resulta que al Govern Zapatero tampoc no li agrada, si també considera que es trepitgen els interessos "nacionals", per molt que en el mercat aeri aquesta terminologia hagi quedat desfasada? La pregunta dominava aquests dies els comentaris dels mitjans alemanys, com una mena de "continuarà" del que va ser la tendència general dels columnistes quan es va ensorrar l'operació Endesa-E.On.

El diari *Süddeutsche Zeitung* va emprar aleshores el terme "El Mur espanyol" per resumir el final precipitat de l'operació. Una paraula que a Alema-

nia remet no a contenció, sinó a bloqueig —mur es relaciona sobretot amb les dècades de divisió forçada i antinatural de Berlín, per exemple—. *Der Spiegel* avaluava que l'experiència de les elèctriques palesava un intervencionisme creixent dels governs en consorcis aparentment privats. "El proteccionisme és viu a Europa", deia aquest setmanari, i que Wulf Bernotat, el presi-

Per a la majoria dels mitjans alemanys, E.ON es va estavellar contra el proteccionisme espanyol. Per als més exquisits, es va evitar una concentració perillosa de poder en el mercat energètic. E.ON es va retirar de manera elegant i satisfet amb l'acord aconseguit amb els rivals, Acciona i Enel, que el convertirà, si res no s'estavella de nou, en la quarta elèctrica a Espanya. Els analistes alemanys, però, es plantegen que què no s'inventarà Espanya per aturar altres operacions semblants.

elèctriques palesava un intervencionisme creixent dels governs en consorcis aparentment privats. "El proteccionisme és viu a Europa", deia aquest setmanari, i que Wulf Bernotat, el presi-

Manuel Pizarro, president d'Endesa.

dent d'E.ON, ha "capitulat" davant els polítics espanyols i els seus trucs completament imprevisibles. El setmanari apuntava a un tercer derrotat, Brussel·les, que un cop més ha manifestat la seva impotència davant els reflexos proteccionistes dels seus estats socis. És a dir, la Comissió Europea no va fer passar per l'adreçador Espanya, per molt que mantingui en peu el compromís de continuar el procediment emprat contra els obstacles inventats per l'equip Zapatero per evitar absorcions declaradament no benvingudes als seus ulls.

No tothom ho veu tan negre. El *Financial Times Deutschland* es va sortir de la norma. "Per fi una bona notícia...", escrivia aquesta setmana passada un dels seus columnistes. Bernotat ha admès la seva derrota, els 42.000 milions d'euros que hauria costat l'operació no desitjada per una de les bandes es queden de moment a la caixa i es podran destinar a operacions millors. L'accionariat somriu, les accions es van disparar un 7%, immediatament després de saltar la notícia i el somriure s'estén no només entre aquest col·lectiu anònim, sinó que, de fet, hauria de ser sobretot el ciutadà qui se sentís com a principal beneficiat per la "bona notícia".

Per què? doncs perquè precisament en moments en què es temen pujades

de preus en el mercat elèctric, tot el que vulgui dir concentració de poder és contraproductiu. És clar que els governs s'han saltat les seves pròpies regles i que l'acord a favor d'Enel i Acciona no hauria estat possible sense la conversa "amistosa" entre José Luis Rodríguez Zapatero i l'italià Romano Prodi. Així funcionen les coses, però, quan el mercat i els interessos nacionals ho demanen, diu l'article.

Tots contents, doncs. Per al tercer govern hipotèticament implicat, l'alemany, no hi ha derrota a admetre ni fet a lamentar. A diferència del que ha passat a Espanya, en què el futur d'Endesa va esdevenir picabaralla política entre el PSOE i el PP des del principi, quan encara es parlava de Gas Natural, Angela Merkel se'n va mantenir al marge. Va dir, des del principi, que l'operació era qüestió a resoldre entre consorcis, no entre governs, i malgrat que el tema va estar sobre la taula en totes les seves trobades, bilaterals o multilaterals, amb Zapatero, va aconseguir guardar les formes.

Merkel no s'ha mullat i es va limitar a insistir a dir que confiava que Madrid se cenyiria a les normes europees -qüestió que té el seu punt d'amenaça, però res més-. Zapatero s'ha mogut entre el terreny del proteccionisme, per a alguns, i la defensa encertada dels interessos nacionals, per a d'altres. I Ber-

notat, l'aparent derrotat, té temps per rumiar què farà amb aquests 42.000 milions d'euros a caixa.

E.ON manté els plans de créixer a Espanya. L'acord amb Enel i Acciona així ho permet. Si Bernotat volia esdevenir la tercera elèctrica d'Espanya amb l'opa sobre Endesa, ara s'haurà de conformar amb el paper de quarta, tal com preveu el pacte amb els rivals, que permet als alemanys la compra d'actius. El cost ha baixat dels 42.000 milions a uns 10.000 milions i, a més de quedar-se amb un deu per cent del mercat espanyol, tindrà els actius d'Endesa a Itàlia, França, Polònia i Turquia.

És la millor solució per a tothom, deia Bernotat, perquè l'alternativa hauria estat posar-se de peus en una història de final imprevisible i judicis perllongats, amb el neguit permanent d'un nou bloqueig del Govern espanyol. Bernotat va ser elegant, però també va deixar clar que considerava i considera il·legal el procediment emprat contra el seu consorci: "No tothom ha jugat amb les mateixes regles", va dir aleshores. Però com que és home de negocis, hem de pensar en el negoci.

Des que es va estavellar l'operació, E.ON no parla d'altra cosa: de guanyar terreny a l'estranger i de fer noves adquisicions a Espanya, per exemple. Deixa que els mitjans especulin amb quins seran aquests nous negocis, encara no detallats, i, de cop, se'n treu un de nou que no passa ni a Espanya, ni a Itàlia, ni a Polònia, França o Turquia: Finlàndia.

Aquesta setmana passada el consorci alemany anunciava el seu propòsit de participar en la construcció d'una nova central nuclear a Finlàndia. E.ON vol mantenir-se activa en el mercat de l'energia atòmica, més enllà del pla de tancament de aquestes plantes a Alemanya, pactat per l'anterior govern socialdemòcrata-verd de Gerhard Schröder.

E.ON està disposat a mantenir el diàleg i el negoci a Espanya. L'única cosa que no vol és sentir parlar d'un possible fracàs, també amb obstacles encara indefinits, de l'acord amb els rivals.

*Gemma C. Serra
Berlín*